

„Valami új jött létre.” Szeretet

2017

AUGUSZTUS

8. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXVIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Kép: Pál apostol az efezusi levelet írja a börtönben. Középkori fametszet. © Photos.com/Jupiterimages

AZ ÖSGYÜLEKEZETEK KÖZTI KAPCSOLATOKRÓL AZ ÚJSZÖVETSÉG ALAPJÁN

Úgy tetszett a bölcs Istennek, hogy pünkösd után hosszú sorban alakuljanak a különböző helyi keresztyén gyülekezetek. E csodálatra méltó folyamat Jeruzsálemben kezdődött, és onnan terjedt ki a többi földrészre. A tanulmányozott időszakban Krisztus apostolai és munkatársaik álltak e munka élén. Élményeik, hitük, példájuk, tapasztalataik, tudásuk közkinccs volt. Különböző nehézségek és üldöztetések befolyásolták, vagy sokszor segítettek az Úr munkáját. A terjedési folyamat hihetetlen gyorsaságra tett szert. Igen sokféle kulturális és vallási háttérű közösségek közt aratott az evangélium. Vezetőik gyorsan cserélődtek a külmiszió szükségéi, és a mártíromság valósága miatt. Egyik-másik gyülekezetben önjelölt vezetők próbálták megszerezni az irányítást. Ilyen körülmények közt létszükséglet volt a Lélek egységének a megőrzése és erősítése [Jn 17:20-23; Gal 3:26-29; Ef 4:1-6; Júd 1:3]. Tulajdonképpen mindannyian ugyanazt az élő, szent és szerető Istent imádták. Hitük közös alapokon nyugodott. Módszereik közt is sok hasonlóságot figyelhetünk meg. Kísértéseik, örömeik, bánatuk, céljuk, harcaik, reménységük többnyire közös volt. Sorstársak voltak a szenvedésben [1Thessz 2:14-16]. Az említett hasonlóságok miatt az apostoli levelekben visszatérő témákat azonosíthatunk be.

Több tény is kidomborodott számomra az ösgyülekezetek közti kapcsolatok területén az Újszövetség olvasása közben.

1. E gyülekezetek hívóinek missziós kiküldései, menekülései és egyéb okú vándorlásai elősegítették az újabb gyülekezetek plántálását, a feltámadott Krisztusba vetett, életet átformáló hit terjedését. Rövidesen visszacsatolás is történt a kiküldő, a már létező keresztyén gyülekezetek felé, beszámolóik formájában [ApCsel 8:5-17; 13:3; 14:26-28; 1Kor 16:8-9].

2. A gyülekezetek közti kapcsolatok egy másik fontos területe a szolgálat, más gyülekezetekből, vagy azok közeléből érkező személyek felé [ApCsel

(folytatás a 3. oldalon)

TARTALOM

- Gyülekezet tegnap és ma
- Bemerítések pünkösd körül
- Női csendesnapok a Táborban

- A Dumitriu házaspár hétköznapijai
- Tanévzáró a teológián
- Presbitert avattak Ballán

„Isten jelenlétét sokan szeretnék megidézni, mivel Isten jelenléte áldás. Viszont Isten a saját feltételei szerint jön el: ha megalázkodunk előtte, ha rendeléseit megtartjuk, ha nem közönségesítjük el a szent dolgokat. Az Isten jelenléte ajándék.”

:: HÍREK, HIRDETÉSEK ::

■ **Egy könyv rólunk.** Exkluzív, ünnepi kiadványt készítünk „**Magyar baptisták, baptista magyarok**” címmel a Mabavit 4. alkalmából a világ különböző pontján élő magyar baptisták mindennapjairól. A sok-sok színes képpel, aktuális információkkal jelentkező kiadvány legfőbb célja, hogy megismerjék egymást a három földrészen, hét országban élő

magyar baptista testvérek. A könyv röviden bemutatja az anabaptisták, majd az újabb kori baptizmus európai történetét, és azt, hogy miként jelent meg számunkra, itt a Kárpát-medencében „Isten üdvözítő kegyelme”. Tisztelettel emlékezünk Kornya Mihályra, a magyar baptisták legeredményesebb missziómunkására, és visszaemlékezünk a korábbi világtalálkozókra is. Szeretettel ajánljuk kiadványunkat mindazok számára, akik érdeklődéssel figyelik a világszerte élő magyar baptisták szolgálatát. A könyv kapható lesz Budapesten, a Baptista Könyvesboltban, és Debrecenben, a magyar baptisták világtalálkozóján. [Marosi Nagy Lajos, szerkesztő]

■ **#coalitiapentrufamilie.** A román parlament alsóháza (képviselők) 2017. május 9-én 232 igen, 22 nem szavazat és 13 tartózkodás mellett **elfogadta az alkotmánymódosítást célzó állampolgári indítványt.** Az indítványt benyújtása előtt 3 millió román állampolgár írta alá. Eb-

ben azt kéri, hogy Románia alkotmánya írja újra a házasság fogalmát, mint egy férfi és egy nő közötti kapcsolatot. Ahhoz, hogy a népszavazásra sor kerüljön, szükség van a parlament felsőházának (senátus) jóváhagyására is, amelynek döntési joga van ebben a kérdésben. Ezzel együtt a társadalom, és ezen belül a politikai képviselők igenlő véleményének aránya, és az indítványt támogatók nagy százaléka tükrözi a romániai társadalom álláspontját a kérdésben.

AUGUSZTUSI ESEMÉNYEK

■ **4-6 között** kerül sor a debreceni Főnix-csarnokban a **Magyar Baptisták IV. Világtalálkozójára.**

■ **12-én és 13-án** az **egrespataki gyülekezet** ünnepli fennállásának **100 éves jubileumát.**

„Világossággul a népeknek”

Izrael-nap volt Biharon

Érdekes és szép hagyományt teremtett néhány éve a bihari gyülekezet azzal, hogy **minden májusban Izrael-napot tartanak** a hónap egyik vasárnapján. Azért májusban, mert 1948-ban május 14-én alakult újra Izrael állam. Idén május 29-én került sor az alkalomra.

A különleges, tematikus istentisztelet hangulatát már a zsidó harmóniákkal, éneklési stílusban felcsendülő énekek megadták, majd kezdés előtt néhány perccel, kippával a fejükön bevonultak az alkalom tiszteletbeli meghívottai: *Adam Freulich* a nagyváradi hitközség

Sraya Kav rabbi

gondnoka, *Sraya Kav* rabbi Izraelből, a Hitközség vendége, és *Simon Gil*, szintén Izraelből, az izraeli hadsereg nyugdíjas ejtőernyőse, aki Máramaroszigeten született. Történetével adta elő megrázó történetét, bemutatva, hogyan maradt árván a holokauszt idején, majd hogy került Izraelbe 1947-ben. Őket elkísérték

Péntek Árpád és Andrea, akik a nagyváradi-belvárosi baptista gyülekezetnek is alkalmi vendégei. *Sraya Kav rabbi*, aki maga is kommandósként vett részt az államalapítást megelőző harcokban, beszélt Izrael állam megalakulásáról, ennek nehézségeiről és csodájáról, arról, hogyan jött létre és virágzik ma is a zsidó állam a több száz milliós arab tenger kellős közepén. Felhívta a figyelmet a muzulmán szélsőséges veszélyeire, és barátságát fejezte ki a keresztyén gyülekezetek és vallás iránt. Elmondta, Izrael számára fontos, hogy az ellenséges közegben erős legyen, de még fontosabb, hogy etikus legyen. Hogy szeretetet vigyen a világnak, ne gyűlöletet.

Rendhagyó igehirdetést Borzási Pál magyarlónai lelkipásztor tartott az Ézs 49:6 alapján: „Kevés az, hogy nékem szolgám légy,... a népeknek is világossággul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen.” Röviden vázolta Izrael történetét. „Jézus mondta a samáriai asszonynak, hogy az üdvösség a zsidók közül támad. Mi keresztyének is hisszük, hogy hitünk gyökerei a zsidó vallásban vannak.” „Az Ószövetségben olvasunk arról, hogy Isten kihívta Ábrahámot, akitől később a zsidók származtak. És ezt nem Ábrahám találta ki, hanem Isten.” Hasonlóságokra és különbségekre hívta fel a figyelmet a keresztyén és a zsidó hit között. Végül beszélt arról, hogyan részesülnek a Jézusban hívó újszövetségi emberek ugyanabban az üdvösségben, bár az üzenet először Izrael házához szól. „Jézus Krisztus azt akarja, hogy a föld végéig terjedjen az ő öröme. A missziót folytatni kell, mert ahogy ez az ige mondja: «Kevés az, hogy nékem szolgám légy,... a népeknek is világossággul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen.»” [G. G.]

(folytatás az 1. oldalról)

9:10-18. 19-25]. Összedolgoztak a testvérek menekítéséért [ApCsel 9:29-30]. Elkísérték az apostolokat missziós és pasztorális útjaikon [ApCsel 10:22-23; 10:44-45; 11:11-14; 21:15-16; 27:2]. Szellemi, lelki és anyagi segítséget adtak a tovább utazásukhoz [1Kor 16:6. 11; 2Kor 1:16]. A különféle gyülekezetek tagjai kiváltságnak, kihagyhatatlannak és szükségesnek tartották más helyi gyülekezetekkel a kapcsolatfelvételt, azok látogatását [ApCsel 9:32-43; 12:25; 15:36; 21:10-11; 21:17-19; Róm 15:22-24].

3. Az ősgyülekezetek testvériségének nem volt közömbös más helyi gyülekezetek anyagi helyzete, megpróbáltatása, nélkülözése. Segélyekre gyűjtöttek, azokat gondosan, körültekintően célba is juttatták [ApCsel 11:27-30; 24:17; Róm 15:25-29. 31; 1Kor 16:1-4; 2Kor 8:1-5. 10-15. 19-22; 9:1-2. 12-15; Gal 2:9-10].

4. Amikor hitelvi és gyakorlati kérdések merültek fel, akkor azokat megfontoltan, méltányosan tisztázták. Isten munkájának elismertetésére gondjuk volt az újabban alakult és a régebben indult, vagy a nemzsidó és zsidó hátterű gyülekezetek közt [ApCsel 15:1-3. 12. 22-34; Gal 2:1-2]. Küldötteket hatalmaztak fel ügyek intézésére, és leveleket is írtak ilyen esetekben. A kipróbált vezetőik Szentlélek által vezetett tanácskozásának határozatait ismertették az érintett gyülekezetekben [ApCsel 16:4-5]. Azok betartására, betartatására is odafigyeltek [Gal 2:11-14]. Krisztus apostolai leveleztek, ajánlásokat adtak, lelkimunkásokat mutattak be [Róm 16:1]. A hamis tanítókra és romboló tanításaikra is kitértek [2Pt 2:1-22; 3:3-13; 1Jn 2:14-16. 18-19; 4:1-6; 2Jn 1:7-11; Júd 1:4. 8-13; Jel 2:14-16. 20-23; 3:9]. Névre szóló köszöntéseket is írtak, továbbították az éppen meglátogatott közösségek testvéri üdvözléseit [Róm 16:5-11. 16. 21-23;

1Kor 16:19-20]. Imatámogatást kértek maguknak, és a jó hír terjesztése előmenetelért helyi gyülekezetekben, és azok környékén [2Kor 1:11]. Hasznosnak bizonyult beszámolót küldeni különböző lelki munkások helyzetéről. Működött az egymás elfogulatlan és pontos tájékoztatása [Kol 4:7-9].

Megemlítették a nagyratörő személyeket is [3Jn 1:9-10. 12]. A különböző helyi gyülekezeteknek és hívőiknek jelentős szerepük volt az apostoli levelek továbbításában, átvételében, felolvasásában [Kol 4:16].

A különböző érettségi szintet elért helyi gyülekezetek egymásnak példát adhattak a hitélet különböző területein [1Thessz 1:6-8]. Bukásaikból is tanulhattak mások.

Egymást kölcsönösen bátorították a Krisztusért rájuk mért szenvedések között. Hűségük, kitartásuk lelkesítette a hasonló helyzetben levő közösségeket [1Pt 4:12-19; 5:8-11].

Más helyi gyülekezetek léte és a testvéri kapcsolat építése irányukba tág lehetőséget ad az önzetlen szeretet gyakorlására [1Thessz 4:9-10].

A feltámadott és megdicsőült Krisztusnak a hét kis-ázsiai gyülekezetnek címzett leveléből kiderül, hogy azok szellemi állapota rendkívül változatos volt. A legtöbbjük javára konkrét panaszt is megfogalmazott a Gyülekezet Feje. Ezek megoldása, rendbehozatala elsősorban nem a gyülekezetek közti kapcsolatok, közösség javításában rejlik, hanem az Istenhez térésben, az ébredésben, a megújulásban [Jel 2:5. 16. 21; 3:2-3. 18-20]. A kért, parancsolt helyreállítás következménye lesz a testvéri közösség erősödése [Zsid 12:22-24].

A számtalan újszövetségi gyülekezet közül egy sem kapott olyan megbízást, hogy az összes többi helyi gyülekezetet ellenőrizze és irányítsa. Az idők folyamán az élen járó missziós központok változtak annak függvényében is, hogy mennyire világosan látták Isten missziós stratégiáját, és mily mértékben

áldoztak azért, követték azt. Így a kezdeti jeruzsálemi szellemi robbanás és a rá válaszul érkező üldöztetés után az új központ a szíriai Antiókhia gyülekezete lett. Napjainkban egyre divatosabb a független gyülekezetek alakítása. Ez lehetőséget ad számos káros emberi hagyomány és rendelés elhagyására, ugyanakkor pedig túlságosan kiszolgáltatja a helyi gyülekezetet a saját vezető(i)jének. Mivel a lelki munkások szellemi ajándékai különböznek, jó, ha időnként a helyi gyülekezetek pásztorai, tanítói cserélődnek, vagy többen vannak [ApCsel 13:1].

Természetesen a Kr.u. első század körülményei sokat változtak. A bibliai elvek és igazságok azonban maradtak. Maradtak az alapvető emberi, gyülekezeti gyengeségek, kísértések, problémák is. Lelkünk ősi ellensége sem változott. Jól bevált módszereit nem restelli ismét bevetni. Felbecsülhetetlen értékű a Biblia, a Szentlélek tanácsa, valamint az eddigi saját és más tapasztalatok feldolgozása a gyülekezeti és helyi gyülekezetek közti élet erősítésére, gyógyítására, hitelessé tételére, tisztán tartására. Az isteni gazdagságú változatosságokkal párhuzamosan nekünk is törekednünk kell a Lélek egységére alázatban, szeretetben, tiszteletben. Így kell visszavárnunk Urunkat [Jn 13:35; 2Pt 3:14].

Az örökkévalóságban nem lesz szükség helyi gyülekezetekre, sem vallásfelekezetekre, hanem zavartalanul élvezhetjük majd Krisztus Testének tökéletes egységét [Jn 10:16; 1Kor 13:1-13; Jel 7:9-17; 21:1-5].

Addig is gyülekezetünkben és a helyi gyülekezetek közt a figyelem középpontjában nem embereknek és megvalósításainak kell állniuk, hanem Isten határtalan dicsőségének [Ef 1:11-14; Kol 1:3-20].

Vass Gergely
Kelowna,
Kanada

Fehér ruha és evangélium a Táborban. Pünkösödöt követő vasárnap a Hargita Táborban közös beme-rítési ünnepet tartott a csíkszeredai és az udvarhelyi gyülekezet. Jó volt megtapasztalni, hogy többet kap-tunk annál, mint amit reméltünk. Nagy áldást jelente-tett a székelyföldi testvérek nagy közössége, hiszen több mint kétszázötvenen voltunk együtt, és a testvéri-ség mellett sok barátkozó is eljött, hogy velünk együtt részesüljön Isten áldásában. Nyolcan tettek bizony-ságot arról, hogy Jézus a megváltójuk és Őt akarják kö-vetni egész életükben. Az ige üzenete és a közös ének-

lés mellett a legnagyobb élményt a bizonyágtételek jelentették, hirdelve, hogy az Úr ma is munkálkodik, életeket változtat és elhív embereket az Ő követésére. Isten áldásáról talán az tesz a leginkább bizonyágot, hogy az istentisztelet alatt sokan jelezték, hogy szeret-nék átadni életüket Krisztusnak.

A képen balról jobbra a hátsó sorban: Boros Zoltán, Kiss Dávid (Udvarhely), Szabó Balog Szilárd, Kui Péter, Joó család, Erdő Endre (Udvarhely), Szabó Szilárd lp. *Első sor:* dr. Borzási István lp., Kui Krisztián, Lázár Anna, Szabó Balog Gabriella, Gábor Rudolf. [Sz. Sz.]

Bemerítés Szatmárnémetiben. Borongós idő-ben, de derűs szívvel gyűltünk 2017. június 18-án, va-sárnap reggel a szatmárnémeti imaház udvarára, ahol a 9 fehér ruhással készültek a fényképek. Majd pon-tonan kilenc órakor megkezdtük a beme-rítési istentiszteletet a zsúfolásig megtelt imaházban. Nagyon hálások vagyunk, mert sokan eljöttek a beme-rítkezők családja-iból rokonok, hozzátartozók és barátok. Isten munkál-kodjon a szívükben! Ünnepi igehirdetéssel Módi Mik-lós testvér szolgált az ApCsel 9:1-22 alapján. Az ének-kar gyönyörű énekeket énekelt, és a fehér ruhások kö-zül is elmondták néhányan megtérésüket. A beme-rítést Szűcs Sándor lelkipásztor végezte, majd a gyüleke-zeti vének és a jelenlevő pásztorok kézzel a szat-

mári gyülekezethez csatlakoztak, egyikük pedig az avasúvárosihoz. Az Úr adjon növekedést és szaporítsa az üdvözültek seregét.

A képen balról jobbra a hátsó sorban: Módi Miklós, Tar Ricsárd, Jónás Patrik, Seletye Norbert, Schmutz Csongor, Szűcs Sándor. *Első sorban* balról jobbra: Ist-vánfi Edit, Medvei Juliánna, Kovács Regina, Szabó Krisztina és Bai Heléna. [Sz. S.]

Megmozdult a víz Nagybányán. Pünkösdvásár-nap reggel újból megmozdult a víz a nagybányai bap-tista gyülekezetben. Hárman tettek vallást Krisztusba vetett hitükről a beme-rítés által. Köztük egy idősebb

testvérnő, aki hosszú lelki tusa után döntött Krisztus mellett, valamint egy házaspár Felsőbányáról, akik szintén csodával határos módon találkoztak az Úrral. Az ünnepi istentiszteleten Isten ígését Katona László, a nagyvarsányi gyülekezet és körzet lelkipásztora hir-dette a Róm 6:3-11 alapján. Isten áldja és tartsa meg a frissen beme-rítetteket! *A képen balról jobbra:* János Csaba lp., Fábián Irénke, Píca Miklós, Píca Emilia és Katona László lp. [J. Cs.]

Váradon is fehér ruhásokkal örültünk. Pün-kösdvásárnap a nagyvárad-belvárosi gyülekezetben is beme-rítést tartottunk. A mindössze 14 éves Füzesi Olí-via keresztyén családból tért meg Isten elleni lázongá-sából egy tavalyi táborban. Törös Vígh Emese reformá-tus lelkész lánya, s bár több mint tíz éve átadta az

életét Istennek, idén jutott el arra a döntésre, hogy hitét a bemeztésben is megpecsételje. Kovács Attila Zsolt szintén hosszú utat járt meg az istenkeresésben. „Református közösségből jövök, ott mondta nekem valaki évekkkel ezelőtt, hogy te nem vagy Jézus tulajdona, nem tartozol hozzá. Ez nagyon megütött. Olyannyira, hogy keresni kezdtem, és meg is találtam. És most itt állok.” Dénes Lajos néhány éve, felesége halála után kezdett el járni az imaházba, és idén döntésre jutott. A bemeztést Giorgiov Adrián végezte, az ünnepi igehir-

tünk össze 2017. június 4-én, s nem csak pünkösdi alkalmából, de nem is csak azért, mert ez volt az első vasárnapi istentiszteletünk az új imaházban, hanem mert bemeztési ünnepet tartottunk. Nagy tömeg gyűlt össze, úgyhogy még az új imaterem is szűknek bizonyult. Sallai Jakab hirdette az igét a Mk 1:3-8 alapján, Bemeztő János szavait idézve: „én vízzel keresztelelek meg titeket, ő pedig Szentlélekkel fog megkeresztelni.” A programvezetést Varga Géza testvér, a gyülekezet diakónusa végezte, aki román nyelven is szólt a hallgatókhoz. Délután Nagy Mihály lelkipásztor testvér szólt Isten Igéjét az ApCsel 2:36-42 alapján. Örömmel adtunk hálát az új tagokért, akik a gyülekezetben nőttek fel, és a szülőkkel együtt sokat imádkoztunk megtérésükért. *A képen balról jobbra:* Varga Géza, Dubován Viktor, Gál Előd, Kulcsár Renáta, Kulcsár Tímea, Gál Tamara, Gál Ruth, Sallai Jakab. [S. J.]

detést pedig Budai Lajos az ApCsel 2:29-41 alapján, „A Szentlélek csodálatos munkája” címmel. Imádkozunk újonnan bemeztkezett testvéreinkért. [G. G.]

Alámerítés Korondon. Az Úr kegyelméből 2017. február 5-én újból megmozdult a víz a korondi roma gyülekezet bemeztő medencéjében. Az ünneplő gyülekezet és az Úr jelenléte előtt öten tettek bizonyosságot Krisztusban nyert hitükről és új életükről a hitvalló bemeztés által. Egy házaspár Gagy-ról, és hárman Korondról. Igével szolgált Dóczi György lelkipásztor és

Víz és lélek Csokalyon.

2017. június 18-án délelőtti bemeztési istentiszteletet tartottunk Csokalyon, ahol a mennyei együtt örvendtünk egy megtért új életre jutásán, amit újszövetségi, hitvalló bemeztéssel igazolt. Alkalmi igét

Veress Efraim lp. hirdetett a 2Kor 5:1-14 alapján. A bemeztést a helyi lp. végezte. Az átöltözés ideje alatt Zsisku Lajos ny. lp. szolgált. Kézrátétellel a vendég és a helyi lp. kértek áldást az új tag életére. A diószegi énekkar és ifjúsági kórus is szépen szolgált Isten dicsőségére és az ünneplők öröme. Imádkozunk, hogy az Úr áldása legyen fiatal testvérünk életén, és minél előbb történjen újabb megtérés, illetve vízmozdulás Csokalyon (is). *A képen:* Veress Efraim, Kiss László Zsolt, Kiss Zoltán. [K. Z.]

Katona Zoltán testvér Kanadából. A bemeztést Gábor Rupi lelkipásztor és Katona testvér végezték. [Gábor Rupi]

Fehér ruhások Kísszentmíklóson. Az Arad Kísszentmíklósi Gyülekezetben (Arad 2) is örömmel gyűl-

Vezetői konferencia Lengyelországban

2017. május 20–25. között néhány erdélyi testvérrel lehetőségünk volt egy lelkiekben gazdag időt eltölteni a **European Leadership Forum (ELF)** elnevezésű konferencián, amelyet a lengyelországi Wislában tartottak. Az **ELF** egy olyan európai evangéliumi keresztyén szervezet, fórum amely „főleg” de nem kizárólagosan, európai keresztyén vezetőknek, lelkipásztoroknak, lelkimunkásoknak kíván segítséget nyújtani abban, hogy Krisztus gyülekezetei megújuljanak és Európában az evangélium ereje újból áttörést érjen el az emberek életében. Ahhoz, hogy ez megvalósulhasson, jó néhány éve már, hogy az ELF minden évben 5-7 napos intenzív konferenciát szervez az evangéliumi közösségek lelki vezetőinek, munkásainak, ahol különböző képzéseket, lelkigondozást és Isten Lelkétől megáldott testvéri közösséget biztosítanak. Emellett az év többi részében is tartják a kapcsolatot azokkal, akik ezt igényelik levelezés, telefon vagy éppen más európai országokban szervezésre kerülő kisebb konferenciák által. Talán ebből kifolyólag az évente szervezésre kerülő Wislai konferencián bár több mint 800 személy vesz részt, mégis érezhető egyfajta egység, amelyet Isten Szent Lelke tud kimunkálni, de amely talán annak is az eredménye, hogy az előbb említett lehetőségek által a kapcsolatok folyamatosan erősödnek a résztvevők között.

A konferencia programja mindennap mozgalmas volt. Aki részt kíván venni a jövőben egy ilyen jellegű konferencián, ne számítson pihenésre, üdülésre, hanem komoly lelki képzésre kell készülnie, amely viszont rengeteg áldást biztosít. Azért, hogy az olvasó megértse egy kicsit azt, hogy miért vontam le ezt a következtetést magamban, hadd álljon itt egy konferenciai nap programja. A bőséges reggeli után rögtön következett a közös – 800 személyes – két órás délelőtti istentisztelet, ahol a sok szép lelki ének és ima után meghallgattunk egy előadást, melynek témája belesimult az egész konferencia délelőtti főtémájába. A mostani konferencia délelőtti főtémája: „Az evangélium terjedésének bemutatása az Aposto-

lok Cselekedetei könyve nyomán”. Az előadást minden reggel **John Lennox** testvér tartotta az Apostolok Cselekedeteiből, mélyen és gyakorlatiasan. Bár testvérünk már nem fiatal, mégis fiatalos lelkiülettel és energiával adta át Isten üzenetét a népes hallgatóságnak.

A délelőtti közös istentisztelet után következtek a különböző szakcsoportok (*bibliatanulmányozók, igehirdetők, vezetők, keresztyén tudománnyal, lelkigondozással, etikával, kommunikációval foglalkozók stb.*) találkozásai, ahol három órán keresztül további tanításokat hallgathattunk meg az adott szakcsoport témájával kapcsolatosan. A tanítások meghallgatása mellett az előadók – bölcsen – lehetőséget adtak arra is, hogy a csoportban legyen időnk gyakorlatba ültetni a hallottakat. Ezután szinte azonnal ebédelni mentünk, ahol serkentettek arra, hogy bátran keressük más testvérek társaságát, új testvéri kapcsolatokat építve.

Az ebédet követően nem sok időnk volt a pihenésre, mert következtek a szabadon választható előadások, amelyekben nemcsak tanácsos volt jelen lenni, hanem egyben nagy áldás is. Különböző témakörökben halhat-

A Szövetség vezetői John Lennox-al

Saturday
12:00 – 17:30
18:30 – 19:15
21:00 – 22:30

tunk előadásokat, amelyek egészen a vacsoráig tartottak. A vacsora végeztével következett újból az esti közös istentisztelet, ahol az énekek és bizonyágtevések után az igehirdetést hallgathattuk meg. Az idei konferencia minden este az 500 éves reformáció témája körül forgott. Az esti közös alkalmak során mindennap más igehirdető szolgált. Az esti összejövetel végeztével, ha valakinek volt még testi-lelki ereje, lehetőség volt további alkalmakon részt venni (imádkozás, lelki gondozás, éneklés stb.).

Sok konferencián vehettem részt idáig, de azt mondhatom, hogy ez volt talán az egyik olyan konferencia, ahol tényleg nemcsak a szervezésről szólt a program, hanem a lelki életről, lelki növekedésről, tanulásról, a Bibliával való foglalkozásról, Istenről. Egy másik áldása is volt ennek a konferenciának: a más országokból érkező vezető, szolgálattevő testvérek megismerése, a velük való kapcsolat megteremtése és fenntartása a jelenben is. Bár számos országból, különböző háttérből, kultúr-

ából érkezünk, mégis összekapcsolt minket valami. Nem csupán az angol nyelv (egyébként minden angolul hangzott el a konferencián), hanem az a többlet, amit csak Krisztus jelenléte és kegyelme tud kimunkálni az övéi közt.

Befejezésül csak azt mondhatom, hogy megérte elmenni, megérte fáradni, megérte áldozatot vállalni ahhoz, hogy ott legyünk. Nyomot hagyott az életünkben, és bennünk is még inkább megerősödött az a vágy, hogy az Úr hozza el a megújulás idejét gyülekezeteinkben, és adja, hogy az evangélium ereje ne csak szóban hanem Isteni erőben és kegyelemben is megmutatkozzon életünkben és életünk által!

János Csaba

Radinába mentek Sepsiszentgyörgyön

Női körünk egyik legszebb tevékenysége a babalátogatás, vagy ahogy felénk mondani szokás: radinába menés. Hála tölti be szívünket az Úr iránt, hogy gyülekezetünket három kisbabával is megajándékozta ebben az évben. Az Ivánitzki családba született Márk, a Dóczi családba Kamilla, a Szűcs családba Endre. Meglátogattuk mind a három családot, külön külön. Nemcsak a megszkott ajándékot és virágot vittük, hanem szívünk őszinte szeretetét, finomabbnál-finomabb sütit, tortát, és ami a legfontosabb, Isten bátorító, erősítő szent szavát, az élő Igét. Még elhangzottak jó tanácsok, alkalmi verssel köszöntötte az egyik testvérnő az édesanyát.

Ahogy a látogatás alatt elhangzott, „az édesanya munkája, az anyai nevelés legértékesebb a világon. Hatalmas erő van az anya kezében, hitében, bizalmában, énekében, mosolyában, imájában.” Igéket is idéztek néhányan: „Lelkemet árasztom utódaidra, áldásomat sarjadékaidra” (Ézs 44). „És megláthasd unokáidat is! Békesség legyen Izráelben” (Zsolt 128 :6).

Megköszöntük jó Atyánknak az ép és egészséges babákat, segítségét a nehéz órákban. Áldást, békességet kérünk minden családra.

A sepsiszentgyörgyi női kör nevében, Rákossy Rozália

„Emlékezz vissza az útra...”

Megemlékezés a reformáció 500. jubileumi esztendejének eseménysorozata keretében a szalárdi gyülekezetben

„Emlékezz vissza az útra...” címmel tartottunk megemlékezést 2017. június 11-én a szalárdi magyar baptista gyülekezetben, amely a reformáció 500. jubileumi évének témaköréhez kapcsolódóan került megrendezésre. Meghívott előadónk dr. Mészáros Kálmán, a Magyarországi Baptista Egyház Történelmi Bizottságának elnöke, a Budapesti Baptista Teológiai Akadémia Egyháztörténelmi Tanszékének vezetője volt. A vasárnap délelőtti imaórán Havas Péter, a szatmárnémeti gyülekezetből a Zsid 13:7-8, Mierlut Attila, a helyi gyülekezet tagja az 1Kor 8:9-13 verseiből szólva buzdította imára a jelenlévőket.

Ezt követően dr. Mészáros Kálmán, egyháztörténész, teológiai tanár „Krisztus tanúi a történelemben” címmel bibliai és egyháztörténelmi előadása következett az 1Tessz 1:1-10 versei alapján. A történelem évszázadain átívelve mutatta be Isten kegyelmi tervének megvalósulását a reformáció harmadik útja, az anabaptista népi reformáció megjelenésében, és annak az európai nemzetek közötti kiteljesedésében.

A délutáni alkalmon újra népes gyülekezeti közösség várta az Úrtól elkészített áldásokat. Az ifjúsági program keretén belül a helyi gyülekezet ifjúsági énekcsoportjának dicsőítő énekei mellett énekkel és bizonyágtétellel egy öt személyből álló holland csoport, majd Havas Péter és az érszöllősi id. Lukács György szolgált.

Dr. Mészáros Kálmán a modern baptista felekezet témakörében tartott érdekfeszítő előadást az Ézs 61:1-2; 4-5 alapján, bemutatva Krisztus hűséges tanúit a történelem évszázadain át napjainkig. Mindkét előadás végén hálátelt szívvel hallgatta a gyülekezet Urunk munkára hívó szavait: „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, a mit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!” (Mt 28:18-20) Soli Deo Gloria!

Kelemen Sándor Tomi

Június 9-11 között szervezte meg a Nőszövetség a 2017-es Női Csendesnapokat, a Hargita Táborban, „Légy áldássá!” témával. A hétvége folyamán, Balla Annamária „Áldássá a társadalomban – A mélység is formál”, Kui Enikő „Áldássá a családban: Az én gondom Isten gondja” és Borzási Pál „Áldássá a gyülekezetben” címmel szolgáltak. Az első két téma József életén alapult.

Borzási Márta péntek esti köszöntésében arról beszélt,

hogy az áldásokat nem magunkból préseljük ki, hisz az Úrral való szövetségünk alapján ezt is kegyelemből kapjuk.

A vasárnapi alkalom keretében arról hallhattunk, miként legyünk ott, egyszerűen és szerényen, családi életünkkel is bemutatva a gyülekezet és az Úr kapcsolatát. Borzási Pál testvér azt is kiemelte, hogy a biblikus női szerepeinkről kell majd számot adnunk Neki, és nem a

Női Csendesnapok a Hargitán – 2017

hogy Isten jelenlétét sokan szeretnék megidézni, mivel Isten jelenléte áldás. Viszont Isten a saját feltételei szerint jön el: ha megalázkodunk előtte, ha rendeléseit megtartjuk, ha nem közönségesítjük el a szent dolgokat. Az Isten jelenléte ajándék.

Papp Erzsike vezette be a központi témát. „Rajtunk áll, hogy Isten megáldhat-e és áldása maradandó lesz-e, mivel Istentől kapott áldásainkat el is veszíthetjük.”

A szombat reggeli bevezető és dicsőítés után az imaáhitat következett. Felemelő volt számomra, amint egymás terheiben osztozva imádkozhattunk egymásért.

Később Balla Annamária előadása következett, halhattunk négy családmódról, azoknak sajátosságairól és problémáiról. Az Úr legyen a segítségünkre abban, hogy a biblikus családmódrre alapozzunk, így áldást közvetítőkké leszünk a társadalom számára.

A délutáni szemináriumok is sok üzenettel bírtak. Három szemináriumról választhattunk: „Önkéntesség = Szolgálat a társadalom javára” Balla Annamária vezetésével, „Családi konfliktusok – Hogyan fordulhatnak jóra?” Kui Enikő vezetésével, és „Tanulj meg beteljesületlen vágyakkal élni” Borzási Pál vezetésével. Jó volt meg erősödni abban, hogy semmi olyanra nincs szükségünk, amit Isten megvon tőlünk, illetve mindenre szükségünk van, amit Ő megenged a megszentelődésünk érdekében. Az esti előadást Kui Enikő tartotta. Nagyon jó volt hallani,

társadalom által ránk szabott feladatköreinkről. **[Gergely Ildikó]**

Mit jelentettek számodra a csendesnapok?

„Számomra áldás volt a női konferencia. Tetszettek az előadások, a dicsőítés. Értékeltem az egymásért való imádkozást. Minden tanulságot szeretnék majd otthon is kamatoztatni.” (Bedő Júliánna, Homoródszentmárton)

„Kiemelnék egy néhány gondolatot: Ha Isten ígéreteit a vágyainkká tesszük, Ő garantálja, hogy beváltja azokat, illetve: Az Istennel való kapcsolatunk szövetség, és ez önmagában garancia arra, hogy áldottak vagyunk.” (Barabás Emőke, Sepsiszentgyörgy)

„Áldássá lenni nem lehet saját erőfeszítésből, hanem Krisztusban maradván olykor még észrevétlenül is azokká válunk. Áldássá pedig csak úgy lehetünk, ha már áldottak vagyunk Krisztusban. Jó volt azt hallani, hogy nőként ne a külsőkre hívjuk fel a figyelmet, hanem a belső szépségünkkel tűnjünk ki.” (Blága Enikő, Zalán)

„Nagyon hálás vagyok, hogy együtt lehettem a meghívottaimmal. A szoba, az ellátás nagyon jó volt. El tudtunk csendesedni. A tanításokon jól éreztem magam, felismerem miből kell változnom. Bár tegnap, szombaton, otthonról kaptam egy rossz hírt, de ha az Úrban vagyok, akkor az békességet tud adni. S végül minden megoldódott.” (Vida Magdolna, Székelyudvarhely)

„Kui Enikő szolgálata ragadott meg, amikor a szövetséget szövetként szemléltette. Fenn vagyok a hegyen, feltöltődtem, de le kell a völgybe menni és a hallottakat bemutatni. Örülök, hogy újabb kapcsolatokat is tudtam teremteni.” (Kelemen Edit, Érmihályfalva)

„Örömmel jöttem a csendesnapra, szeretek az Úr közelségben lenni, figyelni Rá. Megértettem, hogy akkor lehetek áldás, ha szövetségben vagyok és maradok az Úrral. Megtanultam, és tanulok élni az álmaim és vágyaim beteljesedése nélkül, mivel hiszem, az Úr tudja a legjobban, mi a jó nekem, mire van szükségem. Amit Ő jónak lát, azt fogja beteljesíteni. Legnagyobb vágyam, hogy akiket az Úr nekem adott, mind ott legyenek velem a mennyországban, az Ő dicsőségében. Szeretnék áldás lenni.” (Sikó Margit)

„Számomra megújulás volt és erősítés ez a pár nap abban, hogy oda, ahová Isten helyezett, az áldás csatornája lehetek. Azt is tanultam, hogy megelégedett és egyszerű életet éljek. Törekedjek arra, hogy a belső szépség jellemezzen engem.” (Nemes Erika, Székelyudvarhely)

Mindig különleges kilépni a hétköznapi forgatagából, elcsendesedve, Isten üzenetére, hangjára fókuszálni. Sokunk szívébe áradt az áldás, az elmúlt pár napban. Jó dolog közel lenni az Úrhoz, de jön az új hét, új kihívások és megpróbáltatások. Az itt kapott mennyei erővel akarunk tovább haladni, megmaradni a szövetségben, áldottá és áldássá lenni az Úr kezében, a környezetünk számára. Így legyen! Ámen!

A véleményeket gyűjtötte **Juhász Gréti, Bölönből**

GYÚJTS TÜZET BENNEM!

„Ez az a nap! – 2017”

Május 27-én nagyjából 10 ezer ember dicsőítette együtt a Mindenhatót a budapesti Papp László Sportaréna-ban a Kárpát-medencéből és még körülbelül 30 országból. Az idei év témája a **tűz** volt, mint amely összeköt, megtisztít, megszentel. Nagy érdeklődést kiváltó esemény volt ez az alkalom, ahol az idők során felépült válaszfalakat lerombolva együtt emelhetjük fel Jézus nevét. A fellépést az **Unless** zenekar kezdte, majd utána a sokak által kedvelt **Pintér Béla** vezetett minket a dicséretben, az elején csak szólóban, majd zenekarával kiegészülve buzdított a mindennapi hiteles hívő élet megélésére. Aztán, ahogy a tűz hamar terjedni szokott, egymást váltották a színpadon a szólóénekesek, és az eseményre összeállt új csoportok,

A Hősök-terén

tok, amelyek a következők voltak: Gerendás Péter, Durkó Heléna, Új forrás, Csiszér László, Prazsák László. Fontos pontja volt az együttlétnek, hogy az egyházak meghívott képviselői együtt imádkoztak az országért és a nemzetért, hogy érjen el mindenkit az a tűz, amit Isten az őt követőinek a szívébe helyezett. A színpad átépítése közben „Ez az a nappali!” címmel folytak beszélgetések az éppen akkor Budapesten zajló „Családok konferenciájáról”, a család és a gyermekvállalás fontosságáról, illetve az abortusz elleni küzdelem sikeréről. Az estére nyúló eseményen az Ámen zenekar, majd a két külföldi dicsőítő csapat közreműködésével tapasztaltuk meg azt, hogy nyelvi korlátok ellenére is lehet együtt magasztalni a mindenség Urát. Elsőként az ír származású Rend Collective-vel énekeltük közösen jól ismert dalaikat, szolgálatuk közben rácsodálkozva, hogy milyen jól megférnek a szokványos dicsőítésre használatos hangszerek mellett az ő népi hangszereik is. A koncert végén a már jól ismert Hillsong Worship és Reuben Morgan lépett a színpadra, és nagy lelkesedéssel, tőzzel adták elő illetve énekeltek meg a nagyszámú gyülekezetet közismert dalaikkal. Ez volt az a nap, amit az Úr szerzett!

Hálásak vagyunk azért, hogy Isten kegyelméből részt vehetünk ezen a nem mindennapi eseményen, azért is hogy ifj. Gere János szervezésében együtt utazhattunk busszal Nagyváradról eképpen is átélve a közösség erejét és cselekvőképességét. A koncert után egy kis városnézést is megejtettünk, így jutottunk el a Hősök terére is. Mindenért Istené legyen a dicsőség! Soli Deo Gloria! **[Tóth Christian]**

A Dumitriu család szolgálata Pápua Új-Guineában

A nagyvárad Dumitriu család, akik közül a feleség – Hajnalka – a nagyvárad belvárosi gyülekezet tagja, 2017. január 29-én utazott el külmisszióba Pápua Új-Guineába a Wycliffe bibliafordító missziós társaság közvetítésével, hogy az ottani törzsek nyelvén segítsen terjeszteni Isten Igéjét. Testvéreink túl vannak az akklimatizáción, és teljes erejükkel belevetették magukat a szolgálatba. Májusi hírlevelekből idézünk. [G. G.]

„Egy hónap Umin faluban

Március 22-én, 2 hónapos felkészítő után a POC (Óceániai Orientációs Képzés) táborában, a képzés részeként ki lettünk küldve egy falusi környezetbe, Uminba, egy hónapra. A helyi család (Tok Pisin nyelven: *wasfamili*), mely ez alatt az idő alatt gondunkat viselte, rendelkezésünkre bocsátotta a vendégeknek épített bambuszházát. Ez egy folyó partján helyezkedik el, mely egyben a «fürdőszobánk», «mosógépünk» és «mosogató kagylónk» is volt. A folyó nagyon szép, de «kakaós kávévá» változik, ahányszor esik az eső, ami igen gyakran előfordul ezen a trópusi vidéken ebben az évszakban.

A minket befogadó családnak 3 gyermeke van és nagy rokonsága (csak a családfő részéről közel 70 személy), s nagy részük a közelben lakik. A helyi szokásoknak megfelelően mindannyian eljöttek meglátogatni. Megtapasztalhattuk itt a helyi emberek életének egyszerűségét, ugyanakkor érezhettük azoknak az elektronikai eszközök hiányát, amelyekhez szokva voltunk. Nem volt áramforrásunk, hűtőszekrényünk, csapvíz, de még ivóvíz sem (a vizet szűrni, fertőtleníteni kellett). Nem fogtuk fel eddig, milyen nehéz egy hónapra előre tervezni, hogy milyen ennivalót vigyünk magunkkal, amit hűtő nélkül is tárolhatunk, tűzön főzni, bambuszházban aludni, melyben gyakran fordultak meg hívatlan vendégek (egerek, csótányok, pókok, gyíkok és néha apróbb rákok is). Az otthon megszokott 5-10 perc helyett itt 30-60 percbe kerül egy tea

elkészítése (attól függően, hogy milyen nedves a levegő és a tűzifa), nem beszélve a főzésről. Szervezetünk nem volt szokva ezekhez a körülményekhez, de az Úr megerősített. Házunk egy üres szobából, egy verandából és egy «hauskuk»-ból állt: ez két bambusz asztallal és egy paddal ellátott fedett hely a ház mellett. A földön raktunk tüzet a főzéshez és a szúnyogok távol tartásához. E körülmények és gyengeségeink ellenére, Isten különösképpen munkálkodott. Az Umin-i tartózkodásunk végén még inkább megerősödött bennünk az a tudat, hogy milyen fontos hűségesen kitartani a végsőig az Úr elhívásában.

Ottlétünk alatt a Tok Pisin nyelvet tanultuk, helyi tapasztalatokat szereztünk, és megpróbáltuk megérteni a helyiek kultúráját, szokásait. Elkészítettük befogadóink családfáját és egy helyi térképet, hogy jobban megértsük, kivel beszélünk, és hol lakik. Ugyanakkor minden nap kellett olvasnunk a Tok Pisin Bibliát, hogy jobban elsajátítsuk a vallásos kifejezéseket. Ezekre az esti alkalmakra meghívtuk „családunkat” és a közelben lévő rokonokat is. Ezek az alkalmak idővel jó lehetőséget adtak nemcsak az olvasásra, de a szöveg alapján való beszélgetésekre, biztonyságtételre és imádkozásra is. Sikerült átvenni az első 12 részt a Római levélből, és mivel a húsvétot is ott töltöttük, átolvastuk a Mt 22-28-at is. Egyik délután, amikor a «wasapa» kenuját javítottuk, megkérdezte tőlem, hogyan lehet kapcsolata Istennel. Pár estével azelőtt, az esti alkalmaink során beszéltünk erről. Több kérdése is volt ottlétünk alatt, melyekre remélhetőleg kielégítő válaszokat tudtunk adni, tekintettel nyelvi határainkra.

A végső meglepetés az utolsó estén ért, az «amamas kai-kai» (örömteli együtt-evés) után. Mikor már mindenki hazament az utolsó esti Biblia-hallgatási alkalomról, wasapa kifejezte vágyát, hogy imádkozzunk érte és, hogy ő is imádkozzon, hogy legyen Istennel való kapcsolata. Mielőtt imádkoztunk, kifejeztük örömünket döntése miatt, de elmagyaráztuk, hogy döntése csak kezdete az Istennel való kapcsolatának, és nem a beteljesülése. Hálások vagyunk az Úrnak munkájáért, amit egy ideig elrejtett szemeink elől. Imádkozunk, hogy waspapánk hite egyre nőjön és pozitívan befolyásolja szűk és kiterjedt családját is, ugyanakkor, hogy találjon érett hívő embereket a környezetében akikkel közösségben lehet és bátoríthatják egymást. Örömmel értesültünk telefonbeszélgetésünkön arról, hogy wasmama is elkezdett járni a templomba. Mindezek bátorítólag hatottak ránk és segítettek megérteni, hogy ahol azt hittük, hogy nincs érdeklődés, ott Isten bebizonyította, hogy a valóság más.

Hálások vagyunk az Úrnak, hogy megőrzött, és a testvéreinkért akiknek imádságai kísérték ezekben a nem könnyű hónapokban. Köszönjük az anyagi támogatásokat is, melyek lehetővé tették mindezt!

Imatémáink

Hálásak vagyunk, hogy az Úr megóvott minket nagyobb problémáktól, betegségtől, akárcsak a Szentlélek munkájáért amit a házigazdánk életében végzett. Örülünk, hogy lépéseket tettünk a Tok Pisin nyelv elsajátításában, és hogy az Ige élő és ható. Imádkozunk, hogy tudjunk helyesen viszonyulni a kulturális különbségekhez, a helyiekkel, és a világ minden részéről érkező munkatársakkal kapcsolatosan is, hogy az Úr adjon erőt és értelmet befogadni minél több értékes információt az itteni kultúrára, a Tok Pisin nyelvre és a Biblia használatának elősegítésére vonatkozóan, és tudjuk azokat gyakorlatba ültetni. Imádkozunk még védelemért, testi-lelki támadásokkal és betegségekkel szemben.

Helyi postacímünk: Mihai and Hajni Dumitriu PO Box 1 (455) Ukarumpa EHP 444, Papua New Guinea, Tel: +675 75633624 (PÚG-i szám). Új emailcímünk: m-h.dumitriu@sil.org.pg

ANYAGILAG TÁMOGATNI a szervezet bankszámláin keresztül tudnak bennünket: Asociația Wycliffe România, Oradea, CIF 24990606, LEI RO24BTRL00501205N34078XX, EUR RO96BTRL00504205N34078XX, USD RO48BTRL00502205N34078XX. Az utalásnál írják oda: „Pt. fam. Dumitriu”. Más országban lévő Wycliffe szervezeten keresztül is utalhat, ebben az esetben töltesse fel a belső kontó számot: 249261. Bankkártyával a Romániai Wycliffe weboldalán: wycliffe.ro/hu/dumitriu.

Új, ingyenes kurzus a Timóteus Bibliaiskolában

Új! *A Beszélj Jézusról félelem nélkül!* című kurzusra hívunk minden érdeklődőt, aki szeretne elsajátítani egy természetes módot az evangélium közlésére, ami megszünteti a nyomást, a vitatkozást és a kudarc félelmét. E kurzus szerint az evangélizálás nem az, hogy valakit megnyerünk az Úrnak. Ez a Szentlélek munkája. A te feladatod csak az, hogy beszélj a hitedről, és élj igazi hívőként. A siker abban áll, hogy elérhető vagy és engedelmeskedsz Istennek. A *Beszélj Jézusról félelem nélkül!* megtanítja, miként vezess egy nem hívőt Isten Igéjéhez a mindennapi beszélgetés által. Nincs személyes elutasítás, vitatkozás és kudarc, mert a cél egyszerűen a hited közlése. A Szentlélek elvégzi a meggyőzést, a bűnbánatra ébresztést és a tanítást Isten Igéje által. Éld át annak örömét, hogy beszélsz hitedről félelem nélkül! A kurzust kéthavonta tartjuk, egy tanév alatt öt hétvégen (péntek délután, szombat délelőtt). A kurzusra nincs felvételi vizsga, csupán **jelentkezni** kell a bibliaiskola titkárságánál **2017. szeptember 30-ig**. [Giorgiov Adrián]

Tanévzáró a teológián

Isten gondviseléséből az erdélyi Magyar Baptista Teológiai Fakultás számára is elérkezett a 2016-2017-es tanév vége. A tanévzáró jeles momentumra volt a május 27-i és 28-i ballagási ünnepély. Az Emanuel Egyetem kápolnájában tartott koncertet és oklevélátadást a következő, vasárnap délutáni alkalom zárta, amelyre a nagyváradi Emanuel Baptista Gyülekezetben került sor. Mindkét alkalmat Dr. Paul Negruț testvér, az Emanuel gyülekezet lelkipásztora, az Emanuel Egyetem rektora kezdte meg köszöntésekkel és hálaadással. A köszöntések után a különböző zenei formációk szolgálatára került sor, majd Dr. Gene Mims igehirdetése következett, amely bátorításként szolgált nemcsak a végzős diákok-

Giorgiov Adrián és Szabó Sándor

nak, hanem a hallgatóknak is. Az ünnepsorozat június 18-án folytatódott a Nagyvárad-Rogé-riusz Magyar Baptista imaházban a Magyar Baptista Teológia Fakultás évzáró ünnepségén. A közös dicsőítés és imaalkalom

után Szövetségünk oktatási alelnöke, Dr. Kis-Juhász Vilmos lelkipásztor, tanár köszöntötte a jelenlevőket, kifejezve a tanintézmény köszönetét a gyülekezet felé a szeretetteljes fogadtatásért. A teológia dékánja, Dr. Giorgiov Adrián röviden beszámolt az iskola működéséről, tanári karáról és képzéseiről (teológia, hitoktató, kántor szakok), majd a résztvevő diákok egyenként is bemutakoztak röviden. Ezt követte a diákok közös szolgálata. Néhány ének és négy bizonyoságtézés hangzott el Máté András (Derecske), Szabó Sándor és Szűcs Zsolt (Nagyvárad), illetve Pap Benjámín (Kraszna) teológiai hallgatók részéről. Az igehirdetést Dr. Hubert Imre tanár és lelkipásztor végezte a Bír 6:11-24 alapján, felsorolva a vitézhez illő győzelmes élet jellemvonásait. Az istentisztelet záró perceiben a két végzős teológiai hallgató, Máté András és Szabó Sándor vehették át tanulmányaik eredményeként oklevelüket, majd áldástkérő imát mondott értük és az egész teológiai fakultásért Simon András lelkipásztor és mesteri fokozatot látogató teológiai hallgató, illetve Dr. Kis-Juhász Vilmos testvér.

Szabó Sándor és Szűcs Zsolt hallgatók

Vakációs bibliázás

Vakációs kihívással indítottuk a júliust, hogy a nyár se teljen el tartalom nélkül. Az EMABISz szervezésében, közös bibliaolvasásra hívtuk a fiatalokat. Ehhez a projekthez a választott könyv az Apostolok cselekedetei volt. Bár a pünkösdi eseményekre jóval korábban emlékeztünk, de úgy gondoltuk, hogy fontos foglalkoznunk ezzel a könyvvel, fontos jobban megismernünk a gyülekezet születését, az első keresztényeket. A tanulmányozást segítve illusztrációkat, képeket, hanganyagot, rövid gondolatokat osztottunk meg, hogy még közelebb kerüljünk az akkori eseményekhez. Lehetőség volt kérdezni is, a meg nem értett részekkel kapcsolatban, így sikerült egy párbeszédet létrehozni a fiatalokkal. A következőkben a könyvhöz írt bevezető olvasható.

Az Apostolok cselekedetei folytatódik

Nem olyan régen alkalmam nyílt egy olyan eseményen részt venni, ahol egy baptista lelkipásztor és egy buddhista szerzetes egy vitafórum keretén belül szembeállította a keresztyénséget és a buddhizmust. Gondolom nem is kell részleteznem, hogy a hangulat sokszor elég feszült volt. Egyáltalán nem olyan könnyű megvédeni a hitünket, mint ahogyan azt gondoltam! Sok felkészülést és türelmet igényel. Nem tudom, hogy a pásztor mennyit készült ezzel az előadással, de azt tudom, hogy időt áldozott rá. Ilyenkor az ember utána kell nézzen minél több lehetséges kérdésnek, amit esetleg a közönségtől, vagy akár a vitapartnerétől kaphat. Ez egy időigényes és nehéz feladat!

Ilyen alkalmakon mindig Pál apostol jut eszembe, ami-

kor Athénban az Areopágoszon prédikált (ApCsel 17:16-34). Érdemes felfigyelni két fontos elemre Pál bizonygatótelében: 1) a 23-dik versben ezt mondja „mert amikor bejártam és megsemléltem szentélyeiteket...”. Pál apostol felkészült a bizonygatótelre, nem bízta a véletlenre a dolgot. Tudatosan készült, és még akkor is, ha a lelke közben háborgott, ő uralkodott magán. Pál tudatában volt annak, hogy mivel áll szemben. 2) a 32-dik versben azt olvassuk, hogy, amikor Pál a feltámadásról tett bizonygatót, egyesek gúnyolódtak, mások meg azt mondták: „Majd még meghallgatunk...”. Azt látjuk, hogy Pál nem szégyelte az evangéliumot és annak üzenetét. Lélekkel teljesen szólt, semmit nem hagyott ki és semmit nem tett hozzá.

Jó és felüdítő azon elmélkednünk, hogy az első gyülekezet hogyan és milyen körülmények között végezte azt a munkát, amit Jézus bízott rájuk. Lehet felteszed azt a kérdést, hogy mire jó ez nekem? Mit nyerek én abból, hogy elolvasom az apostolok cselekedeteiről szóló könyvet? Kedves testvérem, azt kell mondom, hogy nagyon sok mindent kaphatsz. Elsősorban megismerheted azt, hogy Jézus hogyan munkálkodott az Ő lelke által, a Szentlélek által, miután felment az Atyához a mennybe. Másodszor olyan alapelveket tehetsz magadévá, amelyek segítenek azokban a mindennapi kísértésekben, harcokban és próbákban, amelyekkel szembe kell néznünk, amikor az evangélium hirdetésében aktívan részt vállalunk.

Ahhoz, hogy ez a tanulmány még izgalmasabb legyen, szeretnénk egy könyvet is felhasználni irányelvként, hogy jobban és mélyebben megismerhessük ennek az

ApCsel-nek az üzenetét a 2017-ben élő fiatal hívő számára, és nem csak. A könyv szerzője Dr. Joe Pandleton, és a címe „Folytatás következik”. A könyv azt az üzenetet hordozza magában, hogy az Apostolok Cselekedeteit még mindig írjuk, a munka nem áll meg, hanem folytatódik. Hogy kik folytatják? Te és én! Mi vagyunk azok a mostani hívők, akik elmondhatjuk az evangéliumot a ma élő embereknek. Rajtunk van ez a felelősség, ezt nem bízhatjuk a nagyszüleinkre, vagy nem bízhatjuk az unokáinkra, de még a szüleinkre sem. Ez a mi felelősségünk. Hívlak téged most arra, hogy együtt Isten Lelke segítségével, olvassuk el és tanulmányozzuk végig az ApCselt, hogy együtt magunkévá tehesük azokat az alapelveket, amelyek segítségünkre lesznek az evangélium hirdetésében!

„...Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját” (Jel 2:10b)!

Ferkő Attila, Nagyvárad-Betlehem

Egyik jellegzetessége az ApCselnek – amit az ApCsel Projekt is tükrözött – hogy elválaszthatatlan a közösség fogalmától. Mintegy írásban történő párbeszéd (1:1 „Első könyvem arról írtam Theofilusom...”); apostolok közösségéről szól, akiket gyakran látunk együtt (2:1); nem csak a tanítványok közötti közösségről olvasunk, de lépten nyomon az Isten is megjelenik az apostolok közösségében (Jézus – 1:4, Szentlélek – 2:4, Isten – 2:47). Együtt való munkálkodás, együttes szenvedés számos története van leírva.

Az ApCsel Projekt is hasonló jellegzetességeket mutatott: párbeszéd az Ige és az olvasó között, az olvasottak közös megbeszélése, együttes gondolkodás a gyakorlat felől, tapasztalatok megosztása. Biztosak lehetünk abban is, hogy a Projekt közösségi jellegéből Isten sem maradt ki...

Mivel az ApCsel folytatódik, a „Folytatás következik” (Joe Pendelton írása, amit a bevezetőben is említett Ferkő Attila), bízhatunk benne, hogy lépten nyomon tapasztaljuk az ApCselben levő közösségi jelleg valóságát.

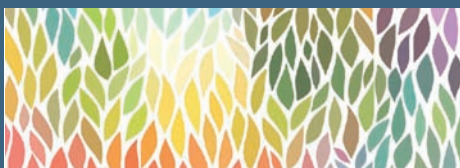
Mezei Ödön, Szalonta

Reményik Sándor: *Istenarc*

*Egy istenarc van eltemetve bennem,
Tán lét-előtti létem emlék-képe!
Fölibe ezer réteg tornyosul,
De érzem ezer rétegen alul,
Csak nem tudom, mikép került a mélybe.*

*Egy istenarc van eltemetve bennem,
Néha magamban látom, néha másban,
Néha állok, mint fosztott ág, szegényen
Ha rossz órámban eltűnik egészen
Alter-egóm az örök vándorlásban.*

*Egy istenarc van eltemetve bennem,
A ráarakódott világ-szenny alatt.
A rámrakódott világ-szenny alól,
Kihűlt csillagok hamuja alól
Akarom kibányászni magamat.*

*Egy istenarc van eltemetve bennem,
S most ásót, csákányt ragadok.
Testvéreim, jertek segítsetek,
Egy kapavágást ti is tegyetek,
Mert az az arc igazán én vagyok.*

*Egy istenarc van eltemetve bennem:
Antik szobor, tiszta, nyugodt erő,
Nem nyugszom, amíg nem hívom elő.
S bár világ-szennye rakódott reája,
Nem nyugszom, amíg nem lesz reneszánsza.*

■ 2017. június 1-én kísértük utolsó útjára † **Katona Miklósné (Bódizs Ilka)** testvérnőt Krasznán, akinek az Úr 84 évet adott e földi létben. Bódizs Sándor és Borbála ötödik gyermekeként született. A hívő családban fiatalon megszerette az

imaházba való járást. A vasárnapi iskolában, később az énekkarban szolgált. Isten hívását fiatalon meghallotta és elfogadta Megváltójának. 1949. június 6-án, Pünkösd napján merítkezett be Kulcsár István lelkipásztor által, a Kraszna vizében. 1956-ban házasságot kötött Katona Miklóssal. Házasságukat Isten két fiúgyermekkel, Miklóssal és Sándorral ajándékozta meg. Ötvenhét évet éltek boldog házasságban. 2013. év utolsó napjától élt özvegyiségben. Meggyengült, mert testileg betegeskedett, de Istenéhez hű maradt. Sokat olvasta a Bibliát és imádkozott családjáért és a gyülekezetért. Jó példájának, Isten népéhez való ragaszkodásának legyenek még követői! Temetésén, a virrasztóban a helyi lelkipásztor (1Jn 3:1-3), a kápolnánál pedig Pardi Félix testvér hirdette Isten ígétét (1Móz 23) az énekkar és fúvószenekar szolgálata mellett. „Az Úr szemei előtt drága az ő kegyeseinek halála.” (Zsolt 116:15) **[B. I.]**

■ † **Szabó Eszter** testvérnő tragikus balesete az Arad 2 gyülekezetből mindnyájunkat megdöbbentett. Az Úr megadta neki a lehetőséget, hogy péntek este részt vegyen a legelső összejövetelen, amelyet az új imaházunkban tartottunk, hazafelé menet pedig az átjárón gázolta halálra egy autó. A virrasztón és a temetésen – június 5-én, pünkösd másodnapján – erőteljesen hangzott az ige, hogy: „vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok!” A temetési istentiszteleten Simon András, Arad belvárosi lelkipásztor is szolgált. Testvérnőnk 1941. április 15-én született Nádasdon, 35 éves korában költözött Aradra. Küzdelmes életet élt, de megtalálta Megváltóját az aradi gyülekezetben. Hálával emlékszünk buzgó szolgálatára, aki a nagy távolság ellenére soha nem hanyagolta el az Úr házát. **[S. J.]**

■ Ilosván 2017. február 25-én megszomorodott szívvel, de Isten akaratában megnyugodva és a viszontlátás reményében gyűltünk össze, hogy elkísérjük utolsó földi útjára az ilosvai gyülekezet volt tagját † **Demjén Máriát**. Testvérnőnknek 81 földi évet adott Isten, és hisszük, hogy a mennyben örök életet. 1935. február 11-én született Perecsenyben, 1954-ben újszövetségi bemutatásban részesült Kulcsár István lp. által, majd 1974-ben került

Ilosvára házasságkötésekor. A gyülekezetnek hűséges szolgáló, imádkozó tagja volt. A gyászistentiszteleten a vigasztalás ígét Gál Győző lp. az Ézs 40:1-8, a feltámadás üzenetét a Jel 14:13 alapján Székely Béla helyi lp. szolta. A temetőkertben Bándi Sándor ny. lp. a Mk 14:8 szerint szolt a gyászolókhöz. Emléke legyen áldott.

2017. április 7-én, Ilosván † **Csóka Ferenc** koporsóját álltuk körül, akit az Úr itt a földi létben 88 életévvel ajándékozott meg. Elköltözött testvérünk 1928. június 7-én született, szülei tizenkettedik gyermekeként Ilosván. 1945-ben bekerült, majd

1950-ben házasságot kötött Kovács Ágnessel. Isten 6 fiúgyermekkel, 16 unokával és 22 dédunokával áldotta meg házasságukat. Az utóbbi években egészségi állapota romlott, de lélekben erősödött, és Isten készítette a vele való találkozásra. Öregén és betelve az élettel, szívében élő reménységgel emeltetett fel a jobb hazába. Életéért hálát adunk Istennek, minden jóért amit benne és általa tett. A gyászos háznál Nagy István szilágynagyfalui lp. a Zsolt 73:23-28, a helyi lp. pedig a Préd 12:1-8 alapján szolták az evangélium szavát. A nyitott sír előtt Nagy B. István olvasott ígét az 1Kor 15:1-20-ból és szolta a vigasztalás üzenetét.

Mindkét temetésen énekekkel a sarmasági gyülekezet ének és zenekara szolgált. Isten terjessze ki uralmát a népes gyászoló család és gyülekezet élete felett, hogy előrement testvéreinkkel „örökséget nyerjünk a megszenteltek között.” **[Sz. B. D.]**

■ Szilágyperecsenben nagyon hirtelen érte † **Bákai Klára** testvérnőnk a hazahívó szó. Munka közben, a saját kertjében, 83 éves korában. Az utóbbi időben ágyhoz kötött, beteg férjét ápolta hűségesen, aki most már az ő segítségét nélkülözi. Temetése 2017. június 14-én volt. A háznál Borzási Pál, a lónai gyülekezet lelkipásztora hirdette az ígét a 90. Zsoltár alapján. A nekrológot Bálint Pál, a szilágyperecseni gyülekezet ügyvezető lelkipásztora olvasta fel. A temetőben Nagy István, a szilágynagyfalui gyülekezet lelkipásztora hirdette az ígét a Mt 20:1-16 versek alapján. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot, és viseljen gondot a hátra maradt beteg özvegy testvérünkre. **[B. P.]**

■ 2017. június 7-én volt † **id. Nagy Mihály** testvér temetése Szatmárnémetiben, amire sokan eljöttek hogy részvétüket, szeretetüket fejezzék ki. Bogdándon született, Budapesten született újjá, és merítkezett be,

MIT TANÍT A BIBLIA? (6.)

Hiányzó édesanyák

Az elnőiesedés ellenére mára meggyengült az anyai szerep. Európa politikailag összefogott, de elnéptelenedik. Már harminc éve nem beszélhetünk népességnövekedésről. Olaszországban például kétszer kevesebb a születések aránya, mint az Egyesült Államokban, hogy ne hasonlítsuk az arab országokhoz. Európa mindinkább a nyugdíjasok földrészévé válik, mert a 65 év fölöttiek háromszorosa többen lesznek, mint a 18 év alattiak. Ez arra készteti a nyugati államokat, hogy munkaerőt importáljanak. Magyarország is importál, főképp Erdélyből: sokan áttelepültek. Míg azok a gyülekezetek, ahonnan távoztak ezt átvészelték, a Magyarországon élő baptisták száma nem nőtt meg úgyszólván. Sajnos. Az évek óta változatlan statisztika valószínűleg még szomorúbb valóságot takar.

Miért születik egyre kevesebb gyermek? Az egyik válasz a jólét: minél jobban élnek az emberek, annál kisebb a születési ráta. Ahogy növekszik a pénzkereset, növekszik az önzés is, és ez elvonja az időt a gyermekneveléstől. A jólét utáni hajsza bevonta a nőket is a termelésbe, ők is dolgoznak, hogy még több pénzt kereshessenek, így még kevesebb idő jut a gyermeknevelésre – és a gyülekezetre.

50 évvel ezelőtt még együtt éltek a gyermekek a szülőkkel és a nagyszülőkkel. A nagymamák vigyáztak a gyermekekre. Később azonban a fiatal házasságok nem akartak együtt élni a szülőkkel, akkor sem, ha azok megöregedtek: inkább öregotthonba küldték őket. De így nincs, aki a gyermekekkel maradjon, hiszen mindkét szülő dolgozik!

A hetvenes évek a nagy szociológiai képzelődések éveit voltak. A nők előretörését képviselték minden szinten, fondorlatos vagy brutális módon. A női emancipáció egyik siralmas tényét azonban senki sem tudta feledtetni: a nők annyiban jutottak csak előbbre, amennyiben veszítettek az anyaságból.

Klasszikus példa erre Svájc. Sok nő, dicséretére, egyetemen tanul, de emiatt, szégyenére, nem szül gyermeket. Ha jó későn, 30-35 éves korban férjhez megy, már az egy gyermek is luxussá válik. A természetes családi életet felváltotta az erkölcstelen életmód, a jogot, érdekeket és előnyöket vadászó társadalom, az élettársi- és homoszexuális viszony.

Kelet-Európában sem jobb a helyzet. Oroszország is előreláthatóan 35 millió lakost veszít a 145 millióból az elkövetkező húsz év alatt. A férfiak ötvenvalahány évesen halnak, igaz, gyakran vodkás üveggel a kezükben. Ukrajna a lakosság felét veszítheti el a következő 50-60 évben (és nemcsak az elvitatott keleti régiók miatt). Európában beláthatatlan következményekkel jár majd a 60-as évek baby-boomjának nyugdíjba vonulása. Tekintsük az anyai hivatást annak, aminek a Biblia tekint! Magasztos hivatás ez!

Borzási István

majd a bogdándi gyülekezetben, és 1977-től a szatmárnémeti gyülekezetben szolgált szívesen és örömmel. Odaszánt szívű, szelíd jellemű, és az imádság szolgálatában álló testvérünk volt. 94 életévet kapott az Úrtól, amiből 68 évet házasságban élt. Átélt a 60-as évek ébredését, és életigéjévé vált a Jel 2:10b, „Légy hű mindhalálig, és néked adom az élet koronáját.” Hisszük, hogy megkapta. Azt a kegyelmet is megkapta az Úrtól, hogy minden gyermeke és unokája az Úrban van.

A temetésre összegyűlt tetsvérek meghatódva álltak ravatala körül, tudván, hogy egy imaharcost hívott haza az Úr. A vigasztalás ígéit Nagy Kasza Lőrinc, Ivánitzki István és Szűcs Sándor testvérek hirdették. A gyülekezet énekkara peddig alkalmi énekekkel dicsőítette Istent nagy tetteiért. [Sz. S.]

■ † **Újvárosi** (lánykori nevén Szabó) **Margit** testvérnőt életének 80-ik esztendejében, közel harminchét év hívó élet, és tíz év özvegység után az Úr magához szólította. Életének utolsó heteiben fájdalmai megerősödtek és szenvedése megnövekedett, de a nyomorúságban nem veszítette el élő reménységét. Hitében mindvégig kitartott. Elkészülve találkozott Megváltójával. A gyászistentiszteleten Király Tibor és Szabó László lelkipásztorok hirdették Isten vigasztaló ígését. A Kémeri Baptista Gyülekezet ének és fúvóskarának szolgálatai bátorítást jelentettek a gyászolóknak. A feltámadott Krisztus nevében kívánunk vigasztalást a gyászoló családnak. Jézus mondta: „A világon nyomorúságok van, de biztatok: én legyőztem a világot” (Jn 16:33). [Szabó László]

Kiegészítés. Júliusi lapszámunkban „Akik hazamentek” rovatában többek között **Téglás Lajos** testvérré is emlékeztünk. Testvérünk évekig szolgált ének-zenei területen, ezzel kapcsolatosan több írása is napvilágot látott. Múlt havi megemlékező cikkünk ezek egyikéből idézett.

„Maradjatok itt, és virrasszatok!” (Mk 14,34)

Olykor az a legnagyobb támasz, amit valakinek adhatunk, hogy egyszerűen ott vagyunk. Nem nagy dolog, de felbecsülhetetlen lehet, ha veled van valaki a szükség idején.

Jézus ezt kérte közeli tanítványaitól, ők azonban elaludtak. Jézus minden tanítványának virrasztania kell!

Lehet, hogy virrasztással testvéredet támogatod, aki túlságosan elcsüggedt ahhoz, hogy bármit is tegyen magáért.

Ezeregy dologra gondolhatsz, amelyet megtehetnél, és ez teszi az „itt maradást” a legnehezebben teljesíthető kéréssé.

A tanítványok elszalasztottak egy esélyt azon a napon.

Bárcsak a mai nap ne tartogatna hasonló kudarcot számodra!

[Ilgemorzsák, 80. kötet]

Presbiteravatás Szilágyballán

2017 június 2-án Szilágyi Norbert presbiter avatására került sor a szilágyballai baptista gyülekezetben.

Norbert testvérünk Nagyváradon végezte el teológiai tanulmányait, melynek befejezése után Oxfordban talált magának polgári foglalkozást. Ottani tartózkodása alatt találtak egymásra Erdélyből és Magyarországról elszármazott testvérekkel, akikben megvolt a vágy a közösség gyakorlására. Így imaházat béreltek és egy idő óta rendszeresen összegyűlnek úgy hétköznapi, mint vasárnap istentiszteleti alkalmakra. Megalakulása óta több erdélyi baptista lelkipásztort és szolgálattevőt meghívott a kis közösség, mert ápolni akarta a testvéri kapcsolatokat. Többekben az úrvacsorához való igény is megfogalmazódott. Ebből a szükségből kiindulva fordultak testvéreink a szilágyballai gyülekezethez, hogy támogassák Norbert

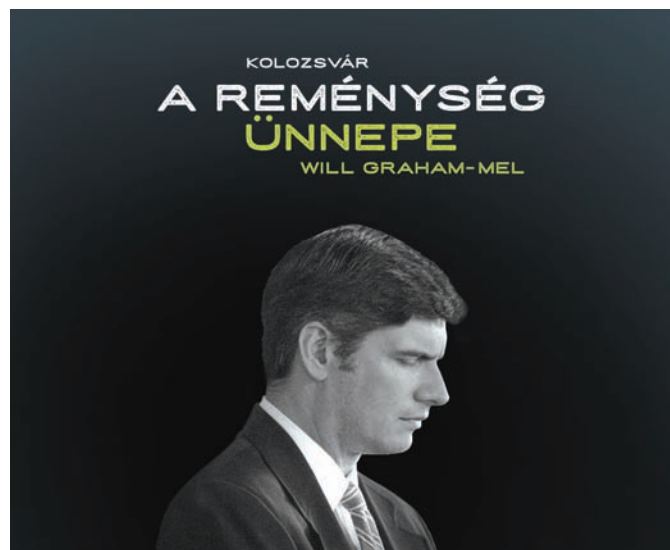

testvér felavatását, hogy legyen aki rendszeresen úrvacsorát osszon az Oxfordban élő baptista testvéreknek.

Az avatóünnepélyen Kovács József, szilágyosmlyói lelkipásztor testvér hirdette az alkalmi ígét a 2Pt 5:1-4 alapján. Testvérünk kihangsúlyozta, hogy Isten nyájának legeltetése fontos feladata kell legyen annak, akire ezt az Úr bízta. A presbiter feladata az, hogy élelemhez juttassa, védje és irányítsa Isten nyáját. Minden időben szükséges, hogy a presbiter lelkülete Isten és emberek előtt kedves legyen: szolgáljon szívesen, önfeláldozóan, ne uralkodjon a nyájon és legyen tudatában mindig annak, hogy munkájáért az Úrtól várhatja a jutalmat.

Az igei szolgálat után Szilágyi Norbert tett bizonyosságot megtéréséről, a szolgálatra való elhívásáról és hitbeli meggyőződéséről. Ezek után került sor az avatásra, melyet Szűcs Sándor, Kovács József, Veress Ernő és Nagy István testvérek végeztek.

Norbertért és feleségéért, Alexandráért továbbra is imádkozunk, hogy az Úr áldja meg életüket és erősítse őket naponként a küldetésben, hogy szeretettel és alázattal végzett szolgálatuk legyen Isten előtt kedves, az Ő dicsőségére és a gyülekezet épülésére. [Veress Teréz]

Ősszel Graham-evangelizáció Kolozsváron

„Mindazoknak, akik befogadták és hisznek megadta azt, hogy Isten gyermekeivé legyenek, akik sem vérből, sem a test akaratából, sem a férfi indulatából, hanem Istentől születtek.” (Jn 1:13).

A Billy Graham Társaság a Romániai Evangéliumi Alianszal – Isten kegyelméből – **EVANGELIZÁCIÓT** szervez 2017. október 20-22 között. Az esemény címe „A Reménység Ünnepe”, és Kolozsváron kerül rá sor, ahol a 12.000 férőhelyes Új Sportcsarnokot (Sala Polivalentă) bérelték ki a nemes célból a szervezők. A román mellett magyar nyelvre is fordítják a programokat fülhallgató segítségével. Ha az Úr élte és akarja, az Igét Will Graham, Billy Graham unokája fogja hirdetni. Testvérünk 42 éves, Franklin Graham legidősebb fia, jelenleg a Graham Evangelizációs Centrum vezetője. Imádkozunk Isten Lelkének kiadásáért! Hívjuk meg ezekre az alkalmakra azokat a rokonainkat, barátainkat, akik nem ismerik Krisztust!

[Kis-Juhász Vilmos]

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605